

den olemassaolo on tehnyt hänet kykeneväksi asettamaan luonnolle ehtoja.

Ihmisen ei alistu palvelemaan luontoa, vaan alistaa sen palveluksensa alaiseksi. Hän siis käy taistelu luontoa vastaan ja saattaa siinä aikaan muutoksia. Eläinten sitävastoin huomaamme makautuvan luonnon oleellisuuden alle. Ihmisen työ näinollen eroaa eläinten toiminnasta edistävyyden ja päämääräpyrkimyksensä kautta. Hänet eläimestä eroittavana ilmiönä voimme siis pätevämmiin pitää toiminnan erilaisuutta kuin olemuksen paremmuutta, tai sanoisimme, että olemuksensa paremmuus johtuu toimintansa erilaisuudesta.

Ja noissa, vain ihmiselle ominaisissa tehtä-

vissä, on hän edistynyt äärettömän nopeasti. Hän on oppinut käyttämään edukseen virtoja ja vesistöjä. Eri vuodenaajat ovat edellytyksiä hänen erilaisille toimillensa. Maannumenissa ja sen pinnalla löytyvät ainepaljoudet on hän oppinut eroittamaan tai yhdistämään, tarpeitensa mukaisesti. Hän ottaa luonnosta mitä tarvitsee; tai toisinsanoen, hän valmistuttaa luonnolla kaiken mitä hänen tarpeensa vaatii. Hänellä on kaikkea yllinkyllin. Mutta siitä huolimatta, hän kärsii puutetta yltäkylläisyyden ääressä. Häneltä puuttuu oikeudet siksi, kun hän ei niitä vaadi. IHMINEN! Etkö sinä tiedä, että kaikki kuuluu sinulle. Jos tiedät, niin miksi et ota?



# *I. W. W. Mitä Se On Ja Mitä Se Ei Ole*

LUKU VI

TEOLLISUUSJÄRJESTÖ KORVAAMATON

Pakottava Voima

Kuten muuttuva tuotantotapa vaikuttaa muutoksia kaikkiin siitä riippuviin laitoksiin, samoin huomataan että tuotanto on oleellinen perusta, jolla kaikki yhteiskunnat lepäävät. Siten missä tahansa yhteiskunnassa vain se elementti on välttämätön, jonka toiminnat ovat tarpeellisia vallitsevalle tuotantojärjestelmälle. Nykyisessä yhteiskunnassa tämä elementti muodostuu siitä väestöstä, joka työskentelee palkalla. Ilman palkkatyöläisiä ei aikamme tuotantojärjestelmä säilyisi.

Vähäinen harkinta voi vakuuttaa epäilevimmällekkin että ellei palkkatyöväestö valmistaisi ja käyttäisi tuotannon välineitä, häviäisi tämän tuotannon järjestelmä ja aikamme sivistys sen mukana. Vaatteemme, ruokamme, asuntomme, liikennevälineemme maalla, merellä ja ilmassa olisivat kaikki saavuttamattomissa, ellei palkkatyöväen luokan kädet toimisi yhteiskunnallisen tuotannon palveluksessa. Yhteiskunta ei riipu kapitalisteista eikä politiikasta, vaan työläisistä. Aikuperäisimmistä muodostaan nykyisimpään asti on ihmisyhteiskunta aina riippunut työväen luokasta, joka aina on ollut yhteiskunnallisena tukena. Työväestön ahkerointseminen on se hinta, jonka ihmiskunta on mak-

sanut olemassaolostaan siitä asti kun ihminen eli sattumalta aina tähän päivään, jolloin ihmiskunnan olemassaolon turvaamiskysymykseen on vastattu ylitsevuotavalla tuotannon määrällä.

Tuotannollinen edellytys ja kykyisyys tulee olla, ennenkuin yhteiskunta järjestettynä on mahdollinen, joka tarkoittaa että tuotanto on edelläkävijä ja tärkeämpi siis kuin politiikka. Tuotannollisen järjestelmän muuttuessa huomaamme tapahtuvan vastaavat sosiaaliset ja valtiolliset muutokset.

Kenen kautta tuotantotapa muuttuu? Ilmeisestikin aina niiden kautta, jotka ovat kykenevät sen muuttamaan — inhimilliset tuotannolliset tekijät — nykyään työläiset. Ellei tämä olisi

totta, olisi meidän filosofiamme viallinen. Jos todistettaisiin, että kapitalistit, sellaisina kuin ovat, aikaansaavat muutoksen tuotannollisessa järjestelmässä, olisi heidän olemassaolonsa yhteiskunnallisessa mielessä oikeutettua. Mutta he eivät ole niin tehneet ja jokainen toteutettu muutos, joka on voittanut sosiaalisen etuisuuden teollisuudessa, on niiden aiheuttama, jotka ovat käytännöllisesti liitetyt tuottavaan työhön. Kapitalisti vain valloittaa haltuunsa ja hihottaa itseään jokaisella mekaanisella ja hallinnollisella keksinnöllä. Hän ei koskaan ole tuottanut mitään hyötyä ihmiskunnan edistykseen. Hän on lounen ja kuten muutkin laiset, on hänkin riippuvainen olemassaolostaan ja elää vain rikkauksia tuottavan ja rakentavan elimistön varassa, jonka orjuttettu työväestö on alkakausina muodostanut.

### I. W. W. Karkoittaisi Työväen Tietämättömyyden.

Kapitalistiluokan voima on edustuksellista voimaa, jonka tietämättömyys on sijoittanut kapitalistiluokalle. Itsessään sillä luokalla ei ole voimaa. Työväestössä on voima ja kun työväestölle käy selväksi sen omat edut ja yhteiskunnallinen edesvastuu, on työväen voima ainoa voima yhteiskunnassa. Tämän tähden I. W. W. liitto luottaa kasvatustyöhön eikä terroriin. Tosiasiat ovat sen aseita eivätkä räjähdyspommit. Sillä on kiire opettaa työväestöä eikä pelotella. I. W. W. liiton arsenaalit sisältävät kirjahyllyjä eikä kivääritelkeitä. Totuus on sen tykistö ja oikeus on sen tarkoitusperä.

I. W. W. liitto on vaarallinen vain ahneudelle ja yhteiskunnalliselle tietämättömyydelle. Se kuljettaa toivoa riistetyille ja alaspoljetuille ja lupaa maan ja sen täydellisyyden niille jotka työtä tekevät ja tuottavat. Ne vain saavat osallistua, jotka tuottavat ja ne vain saavat syödä, jotka työtä tekevät. Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta. Sellainen on I. W. W. liitto. Tämä sen tekee vaaralliseksi niille, joiden suunnattomat rikkauudet ja valta-asema perustuu työtätekevien kurjuudelle ja viheliäisyydelle.

### Teollisuusjärjestö.

Kun palkalla työskentelevät tuottajat järjestyvät tavalla, jolla heidän on sovellettu teollisuuslainsäätelyä, ovat he astuneet pitkän harppauksen kohti teollista vapautta. Havaitsemme työläisten olevan siten sovellettuina, että välttämättömien töiden luokittelu tuotteen valmistamiseksi raaka-

aineesta valmiiksi tuotteeksi tapahtuu kiinteässä sarjayhteydessä. Kukin työluokittelun toimi on suhteellistutettu jokaiseen toiseen luokitteluun soveltuvasti. Nykyinen työvoima edustaa hämmästyttävästi tasapainotettua teollista järjestöä. Kun työläiset kerran oppivat yhtymään unoihin siten kuin he ovat asetettuina teollisuuksiin, kehittävät he voiman, jota voivat käyttää etujensa edistämiseksi; voiman niin suuren, että ei mikään voi sitä menestyksellisesti vastustaa.

### Öljyteollisuus esimerkiksi.

Öljyteollisuuden työvoima käsittää jokaisen välttämättömän työläisen siitä lähtien kun öljy otetaan maasta ja kuljetetaan nostolaitteilla vauhuihin lastattavaksi. Ottakaamme öljyteollisuus kokonaisuudessaan — on älytöntä menetellä toisin — ja kun öljymaiden tutkimusmiehistö, poraajat, työkalusepät, sekatyöläiset, kuorma-ajurit, keittäjät, palvelijat, putkilinjamiehet, puhdistuslaitostyöläiset, kaikenlaiset korjaustyöläiset, öljytankkien asettajat y. m., jotka öljyn tuotannon yhteydessä työskentelevät, ovat järjestyneet yhteen öljytyöläisten teollisuusunioniin, on siinä voima, joka saattaa suurimman työnantajajärjestön — Standard Öljytrustin — polvilleen. Sama pitää paikkansa hiihtotuotannossa, maanviljelys-, puuta-vara-, ruokatavara-, kutomo- y. m. teollisuuden aloilla.

### Työväenluokan keskinäinen riippuvaisuus.

Kun jokaisessa teollisuudessa olevat työläiset ovat riippuvaisia kaikissa muissa teollisuuksissa olevista työläistovereistaan, on välttämätöntä, että he kaikki sitoutuvat yhteen keskinäisen avun ja tuen takia. Liikenneteollisuus on yhdistävä lenkki, joka sitoo teollisuudet yhteen. Ilman nykyistä liikennettä, nykyinen teollisuus olisi mahdoton. Mutta niinkään ilman vaate-, rakennus-, kivihiili-, öljy-, teräs- y. m. aloja olisi nykyinen liikenne mahdoton. Ja vaikka liikenne näyttää olevan tärkein joukosta, ei se yhteiskunnallisessa mielessä ole tärkeämpi kuin muutkaan teollisuudet. Liikenneteollisuus on siinä vain omanlaatuisena, että sitä ei voida tehdä varastoihin. Öljyä, vaatteita, ruokaa, y. m. voidaan kerätä varastoon, mutta liikennettä ei voida.

### Työväen kontrollointi ammattijärjestelmällä.

Jos liikenne pysäytetään, on sen yhteiskunnallinen vaikutus heti huomattavissa, jotavastoin toisissa teollisuuksissa tämänlainen vaikutus vähän

viivähtää. Teollisuuselämässä omaamansa strategisen asemansa vuoksi on liikenne täten teollisuuden avain. Tästä syystä kapitalistiluokka kaidehtien vaalii liikennetyöläisten yli omaamaansa kontrollivaltaa, joka heillä on neljän suuren Rautatieläisten Veljesliiton kautta.

On huomion arvoista, että nämä neljä Veljesliittoa pidettiin aivan viimeaikoihin asti jyrkästi erossa toisista unionista ja lisäksi toinen toisistaankin. Vasta sitten kun näiden liittojen jäsenistö ilmaisi päättävästi vaativansa yhteistä toimintaa, päättivät rautatieyhtiöiden hallitsevat liittojen päävirastot suostua yhtymisvaatimukseen. Kerta toisensa jälkeen nämä päävirastot kieltäytyivät tottelemasta jäsenistön ilmaisia vaatimuksia ja välinpitämättömästi ylenkatsoivat jäsenistön lakkokutsut. Tämä selvittää välillisen ja suoran toiminnan välisen eroavaisuuden. Jäsenistö näissä rautatieläisten liitoissa on tottunut tekemään kuten virkailijat opastavat sensijaan että tekisivät oman harkintansa ja etujensa mukaisesti. Välillinen toiminta tarkoittaa hallintoa järjestyneen työväestön ylitse ja suora toiminta tarkoittaa hallintoa työläisille itselleen.

Samoin hallitsee kapitalistiluokka työväen voimia muillakin aloilla, pitäen järjestyneet työläiset jakautuneina sen mukaan mitä työkalua he käyttävät ja vain silloin kun täten järjestyneet työläiset ovat uhanneet katkaista kaikki välinsä kapitalistimielisten — jos ei kapitalistien palkkaamien — työväen johtajien kanssa, ovat työläiset onnistuneet jossain määrin vaatimustensa lähtöajamisessa.

Ammattiliitot perustuvat jo kauan sitten ylielelyille olosuhteille, jolloin työl. useita työkaluja käyttäen valmisti tuotteen raaka-aineesta sen täydelliseen valmiuteen asti. Nykyaikaisissa teollisuuslaitoksissa on tuotannon järjestelmä poistanut ammattilaiset ja sadat tehtävät suoritetaan nyt voimakoneilla, jotka ennen vaativat ammattitaitoa.

#### Tuote määrää työn luokittelun.

Ammattilainen on aina tunnettu tuotteestaan ja nykyinen työvoima, joka on ottanut hänen paikansa, tunnetaan myös tuotteestaan. Räättäli ei milloinkaan ollut henkilö, joka olisi käyttänyt ainoastaan neulaa, leikkuusaksia ja kangasta, vaan henkilö, joka näitä työkaluja käyttämällä tuotti vaatteita. Samoin suutari ei ollut mies, joka vain käytti naskalia, pikilankaa ja lestiä, vaan mies,

joka näitä käyttämällä tuotti jalkineita. Tuote aina määräsi ammattilaisen.

Niin kauan kuin ammatti säilyi, oli ammattiliittoa toiminta-alaa, mutta nykyisen kehittyneen teollisuuden aikakaudella ei ole sijaa eikä tointa ammattiliittoa. Se vain palvelee kapitalistiluokan etuja järjestämällä työläisten voimat hajalleen. Se on yhtä kaukana sille kuuluvasta paikasta nykyisessä teollisuudessa kuin on Ku Klux Klanin jäsen Columbuksen Ritarien kokouksesta.

#### Ylellä eräs aave.

Järjestöämme vastaan on pidetty melua myös siksi, että se on muka uskontovastainen, vaikka tosiasia kuitenkin on, että I. W. W. ei pidä uskonnon kuuluvan itselleen missään muodossa eikä millään tavalla. Se ei utele työläisen uskonnollista mielipidettä, se vain ottaa tiedon hänen teollisesta toimestaan. Olkoonpa työläinen katoliikki, jonkun protestanttisuunnan uskoja, juutalainen tai mikä tahansa, ei merkitse I. W. W:lle mitään. Uskomisen budhalaisuuteen tai musselmanilaisuuteen on saman tekevää työväenjärjestölle kuin ei uskoisi mihinkään uskontoon. Järjestö ei puolella mitään uskontoa, eikä sodi niitä vastaan. Se on vapaa uskonnon pauloista, eikä anna itsestään tehdä uskonnon propagandan ajopeliä missään muodossa. Se ottaa teollisuudessa olevat työläiset työläisinä ja sulattaa heidät työväenluokan yhdeksi suureksi unioniksi.

Ne jotka I. W. W. yhdistää teollisuudessa, ovat työnantajien sinne asettamia. He saattavat omata eri uskontoja, puhua eri kieliä, mutta järjestön tarkoitus on liittää heidät yhteiseen järjestöön teollisia tarkoituksia varten. Ja kuten työnantajat pestävät juutalaisia, kristittyjä, budhalaisia ja musselmanneja monikieliseen teolliseen armeijaansa, niin myös I. W. W. taistelevana työväenliittona ei tarkoita muuta kuin järjestää nämä työläiset. He ovat järjestölle vain taloudellisia tekijöitä. Juutalainen ja pakana kuluttavat työvoimaansa samalla tavalla, työskennellen samojen olosuhteiden ja saman riiston alaisena. Kun I. W. W:n asiana ovat vain palkkasuhteet ja työsuhteet, vetoaa se heidän työmaalla tapahtuvaan yhteistoimintaansa, välittämättä kirkkoista, temppeleistä tai synagoogeista. Koska teollisuus ei ole uskonnollinen, ottaa järjestöimme sen ja sen henkilökunnan kuten he ovat, yrittäen muodostaa molemmat nykyajan kehitystä vastaavaan sosiaaliseen sääntöperäisyyteen. — Tämä riittääköön niis-

tä harhakäsitteistä, joita on levitetty I. W. W:n suhteesta uskontoon.

### I. W. W. on pulma kapitalisteille.

Kun I. W. W. syntyi, asetti se uuden pulman Amerikan kapitalisteille. Tässä oli järjestö, joka perustui taloudellisten tosiasian kalliolle. Sen sanoma säteili luokkasolidarisuuteen vetoomuksista. Se muodostaa suurimman vaaran, mikä on koskaan uhannut kapitalistista hallintotapaa. Kapitalistit ovat selvillä sen mahdollisuuksista ja ovat yrittäneet sitä kuristaa sen syntymästä asti.

Toisessa vuosikonventionissa käyty taistelu, jonka oli ratkaistava josko uutta järjestöä kontrolloi kapitalistien omaisuusetu vai palkkatyöläisten etu, ratkesi työläisten edustajien voitolla. Tämän konventionin jälkeen seuraa kertomus työväen pettämisestä länteläisellä maaperällä, joka hidasti paljon I. W. W:n edistystä. Sellainen oli vihollisten tarkoituskin ja tulos oli, mitä kapitalistit halusivat. Persoonallisten yhteenottojen taakse, jotka ilmenivät yleisen kahdeksan tunnin työpäivään Golfieldissä, Nev., johtaneiden tapausten yhteydessä ja niiden jälkeen, kätkeytyi ristiriitaisia ajatuksia ja etuja. Ensimmäinen hyökkäys lännen kapitalistien ja Lännen Kaivosmiesten Liitossa sekä Amerikan Työväenliitossa heillä olleiden agenttien taholta I. W. W:tä vastaan onnistui paikallisesti ja väliaikaisesti. Jotkut sen kamppailun johtavista henkilöistä ovat jo kuolleet, mutta heidän petostensa vaikutus on elänyt heidän jälkeensä. Lännen Kaivosmiesten Liitto on lakannut olemasta työväkeä auttava tekijä ja luisunut järjestöksi, joka enemmän tai vähemmän avoimesti on antautunut kaivosyhtiöiden kontrolloitavaksi.

### Politiikan hyljääminen.

Seuraava kiista I. W. W:ssä ja huomattavin sen

historiassa käytiin neljännessä vuosikonventionissa 1908, jossa kysymys poliittisesta toiminnasta oli esillä. Konventionin päätös oli, että järjestö ei voi olla samalla kertaa työväen unio ja poliittinen puolue. I. W. W. erotti itsensä sairautta levittävästä poliittisista harhakuvista, jotka olivat murhaneet kaikki aikaisemmat työväen liikkeet ja järjestömmme asetti itsensä proletaariselle perustalle yhtä toimintaa varten — säännöstelemään työ- ja palkkasuhteita jokapäiväisessä taloudellisessa taistelussa ja lopuksi poistamaan nämä valitsevat suhteet kokonaan.

Tämä päätös suututti politikoitsijoita, jotka silloin liittyivät I. W. W:n vihollisiin tehden perintötilallisen palveluksia järjestömmme mustaamisessa. Jonkun aikaa nämä politikoitsijat tekivät kapitalistiluokan liikaista työtä ja antaessaan mielikuivukselleen täyden vallan, suorittivat he työnsä tehoisemmin kuin vähemmän kyvykkäät kapitalistien palkkaamat urkkijat. Nämä politikoitsijat ja puolueet, joihin he kuuluivat, ovat kaikki menneet sitä tietä jota kaikki harhakuvat menevät ja I. W. W. on yhä olemassa lisäten voimiaan ja vaikutustaan. Tietysti näitä vanhanajan poliittisiä puolueita ovat seuranneet toiset poliittiset puolueuodot, jotka uskollisina kapitalistisille käsitteilleen myös uskovat, että hyökkääminen I. W. W:tä vastaan tuo heille taantumuksen kiitokset ja varustaa passit lihapadoille. I. W. W. kuitenkin edelleen kulkee tasaista edistyksen tietään välittämättä ulvovista poliittisista sekasikiöistä, jotka eivät ole julkisesti kapitalisteja eikä työläisiä.

I. W. W. liiton periaatteet ovat pontevasti esitettyinä sen esipuheessa, joka on tärkein asiakirja, mitä koskaan on työväen toimesta ja työväen ohjeeksi julkaistu. (Lue I. W. W:n esipuhe tämän julkaisun etukannen sisäsivulta).

(Jatketaan)

